

Par ekonomiku

Ekonomika, manuprāt, ir PSRS tautas deputāta darba galvenais saturs, un tam jānorit trijos virzienos — uzdevumu risināšana valsts, republikas un reģiona mērogā.

Cilvēku dzīves līmeņa paaugstināšana galvenokārt ir atkarīga no ekonomikas attīstības tempiem. Jāsalauž vecās un jāizveido jaunas ražošanas attiecības, kuras ietver ražošanas pārvaldi, attiecības starp ministrijām un uzņēmumiem, uzņēmumiem un nomniekiem. Tikai pilnīga saimnieciskā aprēķina ieviešana, pamatojoties uz nomas attiecībām, ļaus izdarīt konstruktīvas izmaiņas ekonomikā. Tāpēc nepieciešama ražošanas plānošana no «apakšas», saskaņā ar patērētāju pasūtījumiem. Pasūtījumi arī kļūs par ražošanas programmu, un nekāda cita plāna nevajag. Nepieciešams pāriet no produkcijas sadales pa fondiem uz brīvu preču valūm-tirdzniecību. Cenas netiek noteiktas no «augšas», bet gan — vienojoties ražotājam un patērētājam. Vienīgais drošais līdzeklis, kā noteikt cenas, — tirgus, jo nekā labāka cilvēce nav izdomājusi. Starp citu, jaunais saimnieciskās mehānisms paredz, «nostiprināt centralizāciju cenu veidošanas procesa pārvaldē». Bet tas nozīmē — saimnieciskā aprēķina beigas.

Svarīgi ir panākt strādnieka interešu saskaņu ar uzņēmuma interesēm. Darba alga pagaidām ir atkarīga no tā, cik izdevīgus vai neizdevīgus normatīvus izdevās dabūt «augšā».

Ja mani ievēlēs par deputātu, centīšos panākt, lai tiktu atcelti uzņēmumu ekonomiskās brīvības ierobežojumi un lai valsts uzņēmumiem un kooperatīviem būtu vienādas tiesības.

Likumīgā ceļā likvidējot «Likuma par valsts uzņēmumu un apvienību» ierobežojumus, radīsim ekonomiku, kuru regulē tirgus, konkurenci starp uzņēmumiem, izskaidrīsim monopolitātes. Tirgus pēc būtības ir vislabākā valsts pieņemšana, dabiskais preču ražošanas regulators.

Kā deputātu kandidāts uzskatu, ka sevišķi svarīga nozīme ir ekonomikas finansiālā atveseļošanai, jo 300 miljardi rubļu, kas atrodas pie ledzīvotājiem, un tas, ka netiek apmierināts pieprasījums, ievērojami bremzē pārbūves procesu. Par vienu no svarīgākajiem uzdevumiem uzskatu: piesātināt tirgu ar tautas patēriņa precēm, pārskatīt dārgu un ne jau pirmās vajadzības objektu būvniecības nepieciešamību, proti — tas attiecas uz kanāliem Volga — Cogroja, Volga — Urāla, Dņepra — Dņestra, kā arī uz Rietumsibīrijas gāzes kondensātu kompleksu divu BAMu vērtībā. Nepieciešams pārskatīt militāro budžetu un kosmisko programmu, samazināt pārvaldes aparātu; likvidēt vai iznomāt kooperatīviem nerenetablos uzņēmumus. Jāizbeidz tendence tikai ņemt un ņemt no dabas, neko neatstājot nākamajām paaudzēm, iegūstot milzīgos apjomos energoresursus: naftu, gāzi, ogles, mežu.

Pilnībā atbalstu republikas saimnieciskā aprēķina koncepciju un centīšos panākt tās realizāšanu. Jautājuma būtība ir skaidra — republikas labklājībai jā-

būt pilnīgi atkarīgai tikai no saimnieciskās darbības rezultātiem tās teritorijā. Līdz ar to republika gūs iespēju regulēt galīgo rezultātu un izmantot, to savā labā. Viss vai gandrīz — viss, būs atkarīgs no tā, kā veidosies visas Savienības ekonomikas modeļi. Ja tas, kā saka, nedos efektu, tad arī republikas saimnieciskais aprēķins paliks tikai uz papīra. Šīs problēmas atrisinājums arī būs atkarīgs no tautas deputāta pozīcijas.

Attiecībā uz leņinskās koncepcijas «Visu varu padomēm!» nostiprināšanu un īstenošanu tautas varas izveidošanu, centīšos panākt, lai tiktu pieņemts likums par vietējo pašpārvaldi un pašfinansēšanu. Tas darīs galu ministriju un resoru diktātam, bet

bas starp pilsētu un laukiem. Centīšos panākt, lai lauksaimniecības produkcija tiktu godīgi sadalīta starp reģioniem un to iekšienē.

Visnotaļ jāuzlabo produktu uzglabāšana, pārstrāde, produkcijas piegāde patērētājiem. Tāpēc jāatbalsta tādu kooperatīvu veidošanās, kuri nodarbojas ar šīm problēmām.

Par valodu

Sodien mūs visus uztrauc, kāds būs likums par valodām. Saprotu latviešu tautas satrau-

tišos iestāties par to, lai valsts varas orgānu galvenos vadītājus ievēlētu no vairākiem kandidātiem, aizklāti balsojot.

Demokrātisko procesu neatgriezeniskumam sabiedrībā jābalstās uz likumu pār atklātību un presi.

Pieredze, apspriežot PSRS Konstitūcijas grozījumu un likuma par vēlēšanām projektu, parādīja, ka likumprojektu sagatavošanai jānotiek atklāti, konkursa veidā, ar obligātu alternatīvu projekta apspriešanu.

Republikas ekonomiskā patstāvība prasa Vissavienības un republikas likumdošanas kompetences norobežošanu, kā arī tiesisku garantiju radīšanu pret pārmērīgu centralismu un resoru diktātu. Jānosaka kārtība, kas

par vietējo pašpārvaldi tiktu ietvertas republikas un vietējo padomju tiesības aizliegt būvēt jebkuru objektu, ja tā darbība radīs zaudējumus apkārtnējam videi.

Uzskatu par nepieciešamu nodot atklātībā starptautiskās atomenerģētikas organizācijas ziņojumu par Ignalinas AES, aktivizēt sabiedrisko domu, lai noskaidrotu radiācijas stāvokli mūsu reģionā. Ņemot vērā Černobiļas rūgto pieredzi, centīšos panākt, lai tiktu izveidots operatīvais štābs, kura rīcībā būtu gan materiāle, gan cilvēku resursi, lai sniegtu pirmo nepieciešamo palīdzību avārijas gadījumā.

Par sociālajām prioritātēm

Sociālajā politikā, pastāvot pilnīgam saimnieciskajam aprēķinam un līgumattiecībām, ir jāizbeidz darba algu nonivēlēšana. Centīšos panākt, lai valsts garantētu izdzīvošanas minimumu pensionāriem, invalīdiem, studentiem un daudz bērnu ģimenēm, lai tiktu likvidēti darba algas «griešņi» strādājošajiem pensionāriem.

Lai aizsargātu sievietes tiesības un intereses, ierosinu pagarināt pēcdzemdību atvaļinājumu līdz 2,5 gadiem, izmantojot valsts noteikto izdzīvošanas minimumu. Uzskatu, ka nepieciešams plašāk izmantot sievietes tiesības uz nepilnu darba dienu un citas mātes tiesību aizsargāšanas formas, pakāpeniski palielinot pabalstus bērniem.

Cinīšos, lai tiktu lauzta stalinisma radītā sistēma ar sociālajām un materiālajām privilēģijām nomenklatūras darbiniekiem. Pie mums sabiedrība noslāņojusies pēc sociālajām un mantas pazīmēm. Pārvaldes aparāts ir pārtapis savā veida šķirā, kura savu labklājību uzskata par visvairāgo. Aparāta darbiniekiem ir kolosāla ietekme, kas pamatojas uz kopīgu interešu konsolidāciju un kam nav nekāda sakara ar konkrētu darbu. Tā kā materiālie resursi un viss tautas īpašums koncentrēts šīs šķiras — aparāta rokās, tad tas radījis sev daudz privilēģiju, norobežojoties no tautas ar nesagraujamu sienu. Lūk, tāpēc es iestājos par ekonomikas vadīšanas decentralizāciju.

Un vēl par vienu punktu manā programmā. Karaspēka nosūtīšana uz ārzemēm, lai tas piedalītos karadarbībā, ir nepieļaujama bez saskaņošanas ar PSRS Augstāko Padomi.

Deputātu paradums darboties, skatoties, ko dara «augšā», radīja situāciju, ka bez apspriešanas tika pieņemti daudzi svarīgi lēmumi. Galvenais nav deputāta statuss, bet gan viņa pilsoniskā pozīcija, principālitate un drosmē. Tādos gadījumos jābūt virsīkšņam. Tautai ir jāzina, kāpēc klusējām, kad «sabruka» ekonomika un lauksaimniecība, kāpēc godbijīgi aplaudējām līderim, kuru necienīja tauta. Būtībā par tautas interesēm neviens necinījās un tās neizstāvēja. Esmu pārliecināts, ka deputātam ir jābūt neatkarīgam kā no ministrijām un resoriem, tā arī no atsevišķām personām. Savā darbībā viņam jārikojas tikai saskaņā ar savu vēlēšanu grību.

Varu — tautas rokās

A. Grigorjeva — PSRS tautas deputātu kandidāta 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā — pirmsvēlēšanu programma

pēc finansiālās neatkarības iegūšanas vietējās padomes varēs ātrāk risināt sociālos jautājumus reģionā.

Par lauksaimniecību

Pašreizējā lauku atjaunošanas procesā ir aktuāla V. I. Leņina prasība: «Netraucēt zemniekam strādāt!».

Agrorūpnieciskā komiteja, stingri reglamentējot zemnieka darbu, pārvērta viņu par dienas strādnieku, zemnieks pārstāja būt zemes saimnieks.

Nomas darbuzņēmumi, ģimenes darba formas, Latvijā tradicionālās zemnieku saimniecības pagaidām lielu popularitāti vēl nav guvušas. Kāpēc? Zemnieks vēl netic pārbūves neatgriezeniskajam raksturam. Deputāta uzdevums ir panākt, lai tiktu izdots likums par zemes izmantošanu. Šim likumam jāizmaina Agrorūpnieciskās komitejas funkcijas, bet kolhoziem un padomju saimniecībām jānodrošina iespējas veidot viņiem piemērotu pārvaldes struktūru. Piemēram — zemnieku savienību.

Likumam jāparedz rentnieka tiesības uz zemi mūžīgā lietošanā ar mantojuma tiesībām, vislabvēlīgāko apstākļu radīšana rentniekiem un zemnieku saimniecībām, lai būtu iespēja attīstīt sociālās un ražošanas infrastruktūras, kā arī atrisināt kredītēšanas un materiāli tehniskos jautājumus. Likumā jāparedz rentnieka priekšrocības saimniecības izveidošanā. Apmainoties ar produkciju, rūpniecībai piedaloties lauksaimniecības darbos, izveidot jaunas savstarpējās attiec-

kumu par savas valodas likteni, par tās lietošanas sfēras samazināšanos un uzskatu, ka likumam, kas garantētu latviešu valodas pilntiesīgu attīstību, jābūt pieņemtam. Atsevišķi likumprojekta pantī tomēr ir jāpilnveido. Ja mēs patiešām gribam, lai likumam būtu spēks, tam jārada ekonomisks segums, jāveido atbalsta bāze. Reāli tās pagaidām nav, un vēl nav skaidrs, kad būs radīti apstākļi, lai visi, kas vēlas, iemācītos latviešu valodu. Aktuāls jautājums ir latviešu valodas skolotāju sagatavošana. Vārdu sakot, nepieciešama valsts programma, lai mērķtiecīgi apgūtu latviešu valodu, sākot no bērnudārza, skolas.

Lai netiktu pārprasta un sagrozīta mana pozīcija attiecībā uz valodu, atļauju izklāstīt savu programmu: es esmu par latviešu valodu kā valsts valodu, bet uzskatu, ka nedrīkst pieļaut ne krievu tautas un valodas, ne jebkuras citas Latvijā dzīvojošas tautas un valodas tiesību ignorēšanu. Valstij ir jāgarantē, lai divvalodība kļūtu par realitāti. Gribo atgādināt dažus vārdus no savas runas, kuru Daugavpils delegācijas vārdā teicu Latvijas tautu forumā: «Tajos republikas rajonos, kur ledzīvotāju vairākumu veido nelatviešu tautības pārstāvji, krievu valodai jābūt tikpat pilntiesīgai kā latviešu valodai visās valsts sabiedriskajās un ražošanas sfērās, kā arī lietvedībā».

Par tiesisku valsti

Politiskās un ekonomiskās reformas nav iespējamas bez tiesiskās valsts izveidošanas. Cen-

Par ekoloģiju

Par svarīgāko ekonomisko faktoru, kura dēļ tiek iznīcināta apkārtnē vide, kļuvusi uzņēmumu nepārdomātā darbība, uzņēmumu nerēķināšanās ar dabu un tās iespējām. Iesaku katrā uzņēmumā ieviest sanitāras pasas un panākt, lai pie kriminālatbildības sauktu personas, kas vainīgas apkārtējās vides piesārņošanā.

Iestājos par ilgtermiņa programmas izveidošanu, kas ietvertu dabas resursu atjaunošanas uzlabošanu, standartu transporta izplūdes gāzēm, atīrīšanas iekārtu būvniecību pēc mūsdienu tehnoloģijas.

Periodiski jāpublicē ziņas par saslimstības struktūru pesticīdu, nitrātu lietošanas gadījumos un apkārtējās vides piesārņošanas rezultātā.

Centīšos panākt, lai likumā

Aktuāls komentārs

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs pieņēmis dekrētu «Par grozījumiem un papildinājumiem PSRS likumdošanas aktos par atbildību par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem». Dekrēts stājas spēkā ar šā gada 1. jūniju. Šajā sakarībā piedāvājam Latvijas PSR Iekšlietu ministrijas VAI pārvaldes priekšnieka vietnieka E. Ziedīņa komentāru:

Savā laikā brīdinājuma talonu ieviešana bija progresīva metode cīņā pret ceļu satiksmes noteikumu pārkāpējiem. Skiet, ka te viss ir skaidrs: esi pārkāpis noteikumus — bus «caurums». Taču kopš tā laika daudz kas mainījies — gan tehnikas attīstībā, gan cilvēku apziņā.

Satiksmes noteikumu loģika

Izrādījās, ka visvairāk šī sistēma skar tā dēvēto vidējo pārkāpēju. Pat par nelieliem pārkāpumiem viņš var zaudēt auto vadītāja apliecību. Tajā pašā laikā rūdīti «autovilkli» izdomāja visādas viltības, piemēram, «caurumaino» talonu «pazaudēja», nokārtoja teorētisko eksāmenu un saņēma jaunu un tiru. Nereti grēkoja arī autoinspektori — nēma «trīnīšus» un «piecišus», kas, protams, palika viņu kabatās.

Tagad tiks ieviesta sodu un brīdinājumu sistēma. Turklāt soda naudas lielums ir stingri noteikts. Piemēram, agrāk par

braukšanu ar automašīnu, kurai nav izdarīta gadskartēja tehniskā apskate, šoferis tika sodīts ar naudas sodu no 3 līdz 10 rubļiem — atkarībā no autoinspektora subjektīvā viedokļa. Tagad sods noteikts precīzi — pieci rubļi. Sods par rupjāku pārkāpumu — 10 rubļi.

Agrāk par atrašanos pie stūres bez autovadītāja apliecības bija jāmaksā 10 rubļu naudas sods. Jaunais dekrēts par šo pārkāpumu paredz 30 rubļu naudas sodu. Taču, manuprāt, arī šāds sods ir pārāk liberāls. Pagājušajā gadā nedisciplinētu šoferu vainas dēļ republikā no-

tikuši vajrāk nekā 1 000 ceļu satiksmes negadījumi.

Maz mainījies atbildība par transporta līdzekļu vadīšanu reibuma stāvoklī. Palielināta vienīgi soda nauda — līdz 200 rubļiem. Mēs iesniedzām priekšlikumu sodīt šādus šoferus ar 500 rubļu naudas sodu. Kaimiņrepublikas ierosināja noteikt vēl lielāku soda naudu — 1 000 rubļus. Taču laikam gan jārunā ne tik daudz par naudas summu, cik par neiecietību pret šāda veida pārkāpumiem. Dažās valstīs iereibušam šoferim uz visu mūžu atņem tiesības vadīt automobili. Nedomāju, ka tieši

tāds pats pasākums būtu ieviešams arī pie mums. Un tomēr vajag pasargāt cilvēkus no briesmām.

Diemžēl republikas VAI pārvalde nav tiesīga koriģēt dekrētu. Piebildīšu, ka līdz 1981. gadam šāda iespēja pastāvēja, un mūsu kaimiņrepublikas Lietuva un Igaunija šajā jomā guva labus panākumus. Taču 1983. gadā PSRS Iekšlietu ministrijas VAI Galvenā pārvalde «nolidzināja» ceļu satiksmes noteikumus. Bet katra republika taču labāk zina savas problēmas.

Domāju, ka šī jautājuma risināšanā tomēr uzvarēs veselais saprāts, — nobeigumā piebilda E. Ziedīns.

Par tautas deputātiem

Uzskatu, ka pilnībā jāzmaina deputātu, vadītāju un ekspertu atbildības sistēma par pieņemtajiem lēmumiem. Tauta vairāk negrib un nevar samierināties ar pašreizējo kolektīvo bezatbildību, kuru radījis centralizētā administratīvā sistēma. Tajā nereti darbojas bezprincipiāli cilvēki, kas ir pilnīgi pārliecināti, ka par saviem lēmumiem nebūs jāatbild.

Tauta ir tādos apstākļos, ka tautas deputāts neizsaka un neapspriež pareizo vai nepareizo viedokli ar vēlētājiem līdz Augstākās Padomes sesijai. Lielākā daļa deputātu visnopietnākos, vissvarīgākos jautājumus uzzina tieši sesijā. Tāpēc viņiem jāņem šie ļoti svarīgie jautājumi, neiepazīstot ar tiem savus vēlētājus, neapspriežot un neizstrādājot vienotu lēmumu par problēmas būtību. Pareizi teica Jānis Peters, ka tautu nevajag uzskatīt par muļķi, gan jau tā pati izlems visu kā nākas.

Tagad tautas deputātiem jādarbojas pazemojošos apstākļos, proti — nākas atbalstīt to, par ko viņi nav kompetenti, likt savā veida ielāpus uz mūsu ekonomikas caurumiem, pa kuriem «izlido» miljardiem rubļu tautas naudas. Spilgts tā piemērs — valsts budžeta ar simts miljardu rubļu lielu deficītu apstiprināšana Augstākās Padomes sesijā. Balsošanā neviens to neievēroja, bet kurš zināja — kļūse.

Domāju, ka PSRS tautas deputātu kongresā jāzveido deputātu kontroles institūti, kuri kontrolētu valsts varas izpildes orgānu darbību. Valsts autoritātei, aiz kuras slēpjas viens otrs birokrāts, nepieciešams pretstatīt tautas deputāta varas autoritāti. Jāceļ šī autoritāte, tā jāizmanto praktiski. Tad tā lieta, kā saka, ies uz priekšu.

Pašreizējā rūgtā pieredze uzskatāmi atklāj dekoncentrētās, nesadalītās atbildības bistamību. Tādēļ rodas situācijas, kad par vainīgajiem ir jāzīst visi vai neviens, bet sevišķos gadījumos — «pārmijnieks» vai vadonis. Jānovērš garantēta bezatbildība visos līmeņos. Citādi mēs atkal piedzīvosim jaunus BAMus, upju straumes pagriešanas citā virzienā vai vēl vienu Daugavpils HES projektu. Citādi mums nekad netrūks «drosminieku», kas ir ar mieru būt par jebkuras padomes deputātu, par jebkura ranga vadītāju, par jebkura aparāta darbinieku.

Ir jāsaprot, ka birokrātijas galvenais balsts ir tie, kas pieļāgojas, kas ir neprofesionāli, diletantī, kuri tiecas pēc deputātu mandātiem un vadošajiem posteņiem. Esmu dziļi pārliecināts: «goda» deputātu laiks ir jāzbeidz. Vēsture, acīmredzot, dod mums pēdējo iespēju.

Par ekonomiku

Bez šaubām, ekonomiskā reforma sākusī dot pirmos rezultātus: pieņemtie likumi par valsts uzņēmumu, par kooperāciju atveseļo ekonomiku. Bet uztraucas, ka, realizējot ekonomiskās reformas galvenos virzienus, mēs pieļaujam dažāda veida svaidīšanos no vienas puses uz otru. Likums par valsts uzņēmumu nedarbojas tā, kā mums gribētos. Iemesli: atkal līdztekus likumam

tiek izdotas instrukcijas, kas ierobežo, piemēram, iespēju pašiem būt nopelnīto ienākumu saimniekiem. Ministrijas un resori nosaka normas, kas paralizē uzņēmumu darbību.

Valsti jāpārvalda ar likumiem, nevis ar resoru instrukcijām. Tikai tā mēs panāksim ekonomisko pārveidojumu reālu efektivitāti. Jāizliek ministrijām un resoriem noteikti uzņēmumiem kontrolskaitļus, jo tas nomāc iniciatīvu un uzņēmību.

Sāk izpausties nepārdomāta attieksme pret kooperatīviem. Kā apstiprinājums tam — nesensais nolikums ar pieticīgu nosaukumu «Par kooperatīvu atsevišķu darbības veidu regulēšanu». Kāds ir šī dokumenta segums? Pār-

par vietējo pašpārvaldi. Es iestājos par republikas saimniecisko un ekonomisko patstāvību uz saimnieciskā aprēķina horizontālajiem principiem Savienības mērogā, proti — jābūt brīvas preču apmaiņas ilgtermiņa sakariem, tai skaitā — ārējiem. Republikas iekšienē — vertikālais reģionālais saimnieciskais aprēķins: centrs — rajons — pilsēta — uzņēmums, tai skaitā arī reģionu, rajonu, pilsētu administratīvo vienību līmenī. Uzskatu, ka reģionālais saimnieciskais aprēķins nebūs iespējams, ja tas nenonāks līdz konkrētam uzņēmumam, bet uzņēmuma darbs netiks organizēts pēc pilnīga iekšējā saimnieciskā aprēķina principiem, balstoties

tikpat svarīgi, kā cilvēkus padēdināt.

Mūsu mērķis — izveidot projektēšanas un celtniecības firmu. Mēs gribam pēc saviem firmas projektiem celt mājas, augstas kvalitātes sociālās nozīmes objektus un pārdot tos pasūtītājiem. Mums jādara tā, lai nevis pasūtītājs meklētu mūs, bet gan mēs pasūtītāju. Lai maksājot par objektiem, kas uzcelti pēc mūsu projektiem, pasūtītājs iegūtu to, ko viņš vēlas, bet nevis to, ko viņam piedāvā tipveida variantā. Tā jau ir realitāte, to jau šodien iespējams īstenot. Mēs izveidojam savas projektēšanas darbnīcas. Tagad palielinām to jaudu. Ne vēlāk par 1991. gadu mēs varēsim 40 — 50 procent-

lauku un fermu tuvumā. Lai, pārvadājot un pārstrādājot lauksaimniecības produkciju, būtu mazāki zaudējumi.

Par sociālajām prioritātēm

Nepieciešams izmainīt pašreizējo praksi, kad pilsētas sociālās struktūras attīstība ir atkarīga no tā, vai ir republikas attiecīgajai ministrijai nauda un vai republikas Valsts plāna komitejai ir vēlēšanās. Necelt sociālās nozīmes objektus pēc tipveida projektiem. Veco ēku pirmos stāvus atbrīvojot no komunālajiem dzīvokļiem un to vietā izveidot nelielas tirdzniecības zāles, sadzīves pakalpojumu kombināta pieņemšanas punktus. Komunālās saimniecības izveidošanā jāiegulda nepieciešamie līdzekļi, lai tuvākajos 3 — 5 gados varētu sakārtot mūsu pilsētu.

Izveidot plašu pilsētas pakalpojumu sfēras attīstības programmu. Mums ir jāpadomā par mūsu sievietēm: viņas ir nogurdinājusī sadzīve un daudz maz normalu preču meklējumi. Tāpēc vieglās rūpniecības uzņēmumiem jānodrošina priekšrocības, pastāvīgi jāpēti preču pieprasījums. Krasi jāpaaugstina izdzīvošanas minimums. Jātiek skaidrībā ar likumu par pensijām (pašreizējais pieņemts pirms 33 gadiem, kad maksimālā pensija pusotras reizes pārsniedza vidējo darba algu). Palielināt materiālo palīdzību sievietēm, kuras atrodas dekrēta atvaļinājumā un to pagarināt līdz diviem gadiem. Pastāvīgi publicēt ziņas par reālo izdzīvošanas minimumu, kas mainās līdz ar galveno pārtikas produktu un pakalpojumu cenu paaugstināšanos.

Likumi par demonstrācijām, par cilvēku interešu aizstāvēšanu, par mītiņiem, kurus pieņēmis vecais deputātu sastāvs, neaizsargā cilvēku no resoru un atsevišķu amatpersonu patvaļas. Ja tikšu ievēlēts par deputātu, es par tādiem likumiem nebalsos un rūpēšos par to, lai izskatītu tādus likumprojektus, kas patiešām aizsargā personības pašcieņu un intereses.

Par migrāciju

Bija jāpieņem nevis republikas Ministru Padomes lēmums, bet gan ārkārtējs likums ar ierobežotu darbības laiku. Ka radies tik katastrofāls stāvoklis, par 90 procentiem vainīga republikas Ministru Padome. Ministri vienmēr savā starpā sarunās, kā apiet savu lēmumu. Migrācijas ceļā vispirms jāliek tiesiskā barjera: jālikvidē izpildkomiteju atkarība no republikas un Vissavienības resoriem, jāpaaugstina darbaspēka vērtība, neperspektīvajos uzņēmumos jānosaka moratorijs uz brīvajām darba vietām, jāveic ilgtermiņa ekspertīze, lai izvērtētu demogrāfisko un sociālo situāciju republikā. Pieņemtais lēmums līdzinās resoru instrukcijai un atbrīvo no atbildības varas izpildorgānu.

Mūsu cilvēku labā

A. Providenko — PSRS tautas deputātu kandidāta 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā — pirmsvēlēšanu programma

valdes orgānu nevēlēšanās un nemācēšana ekonomiski kontrolēt kooperatīvu darbību; kooperatīvu lielā peļņa, kas saistīta ar valsts sektora apātiju un konkurēt nespēju; primitīvā nodokļu politika attiecībā pret kooperatīviem. Kooperatīvu darbību bremzē birokrātiskā pieeja un kooperatīvā monopola rašanās. Nevar izveidot jaunu kooperāciju ar administratīviem un spēka paņēmieniem, kas jau ne reizi vien ir parādījuši savu bezperspektivitāti. Uzskatu, ka šis lēmums jāatceļ. Jāzveido jauns lēmums, kas atbilst mūsu stratēģijai kooperācijas jautājumos.

Galvenais ekonomiskās reformas attīstības virziens — valsts sektora atjaunināšana uz līdzvērtīga ar kooperāciju saimnieciskā aprēķina pamata. Valsts uzņēmumam jātuvojas kooperatīvām darba organizācijas formām un kooperatīvām savas struktūras veidošanas un pārvaldes metodēm.

Ekonomiskā kopapjoma vietā vajadzīgs cits rādītājs. Mēs izstrādājam diezgan efektīvu saimnieciskā aprēķina modeli, izmantojot darba efektivitātes indeksu pēc galarezultāta. Piemērs to sauc par «čeka kursu». Naudu var saņemt tikai tad, ja strādā efektīvi, nevis vienkārši ražo kaut kādu preci, kuru vēl neviens nav nopircis un nav zināms, vai pirks arī.

Jāzmaina sadales attiecību mehānisms, pārvaldes aparāta darba apmaksas sistēma. Tas, ko mēs praktiski esam paveikuši pie sevis, ir jāievieš ministriju un resoru aparātos. Tad šo struktūrvienību darbinieku alga būs atkarīga no darba galarezultātiem.

Par reģionālo saimniecisko aprēķinu

Reģionālā saimnieciskā aprēķina ieviešana jāsāk ar likumu

uz pašplānošanu, pašattīstību un pašpārvaldi.

Attiecības starp republikām jāveido uz preču un naudas attiecībām, uz nepieciešamo vai nepietiekošo resursu brīvas iegādāšanas principiem. Taj jābūt vienlīdzīgu partneru sadarbībai, kas balstās uz abām pusēm izdevīgiem noteikumiem. Obligāta ir pakāpeniska pāreja uz ražošanas pārvaldes organizācijas korporatīvām formām. Tas ir vienīgais reālais un pieņemamais ceļš uz demonopolizāciju, bet pēc tam arī uz nevajadzīgu valsts organizācijas struktūru likvidēšanu.

Nepieciešams panākt, lai Savienības orgāni atzītu Baltijas republiku apstiešanās attīstības faktu, lai tajās tiktu radīta virkne labvēlīgu apstākļu ekonomiskās iniciatīvas attīstībai ierobežotā reģionā un pieredzes tālākai izplatīšanai.

Uz pieciem, desmit gadiem jānosaka Savienības piegādes republikai pieņemamā līmenī, nepieciešams divu triju gadu laikā modernizēt lauksaimniecību Latvijā tās tradicionālajās nozarēs. Visas virspilna piegādes Savienības fondam jāpielīdzina preču iegādei ārzemēs ar daļēju atlīdzināšanu ietaupītajā valūtā. Tas Latvijai dos iespēju modernizēt pārstrādājošo rūpniecību uz jaunās tehnoloģijas un zinātnisko nozaru bāzes. Sajā gadījumā ražošanas iekšējā struktūrā jāatsakās no saimnieciskās resoru pārvaldīšanas, un visādā veidā jācensas likvidēt monopolismu un attīstīt pakalpojumu un darba spēka iekšējo tirgu.

Plaši jāpielieto nacionālā simbolī, lai Latvijas produkcijai, kas nonāk Vissavienības un pasaules tirgū, būtu atšķirīgas iezīmes. Jāveido kopīgi uzņēmumi ar ārzemju firmām.

Galvenais, par ko rūpēšos savā vēlēšanu apgabalā, ja tikšu ievēlēts par deputātu, — uzcelt cilvēkiem vairāk labiekārtotu dzīvojamo māju, pilnībā apmierināt individuālās celtniecības sektora un nākamo zemieku saimniecību prasības. Pārveidot cilvēka dzīves vidi — māju, skolu, pagalmu, lelu utt. Tas ir

tus no savas programmas izpildīt, nodotot objektus, kā saka, ar atslēgu.

Lai apmierinātu to cilvēku prasības, kuri būvējas individuāli, izstrādāta programma, kuru realizēs 1991. gadā. Jau izraudzīti divi laukumi individuālai celtniecībai, izstrādāts pirmais projekts. Mūsu uzdevums — piedāvāt pasūtītājam kotedžu (ar garāžu, dārziņu) un atbrīvot viņu no visām rūpēm, kas saistītas ar celtniecību. Pasūtītājam vienīgi jārod līdzekļi, lai finansētu šo celtniecību.

Par lauksaimniecību

Visāda veida atbalsts publicētajam likumprojektam par zemieku saimniecību attīstību: Visu, ko tautai atņēma, tai jāatdod atpakaļ. Esmu pārliecināts, ka visas privilēģijas, kredīti atmaksāsies ar uzviņu. Pret viensētām vērstos daudzus gadus ilgo ekonomisko blokādi jāzīst par apolitisku. Krasi jāzmaina stāvoklis ar lauksaimniecību saistītajā rūpniecībā, lai paaugstinātu lauksaimniecības tehnikas kvalitāti. Atjaunot bīskopību, sēkikopību, ārstniecības augu vākšanu. Necensties panākt kaut kādu sevišķu rentabilitāti un papildus ienākumus budžetā no zemieku saimniecību atjaunošanas entuziastiem. Visāda veida nodokļus sākumā ierosinu atcelt. Nepieciešams likvidēt nerentablos kolhozus un padomju saimniecības.

Ja tikšu ievēlēts par deputātu, centīšos panākt, lai samazinātu līdzekļus aizsardzības rūpniecības un ūdenssaimniecības ministrijas neattaisnoto projektu finansēšanai, lai šos līdzekļus nodotu zemieku vajadzībām. Būdam celtnieks, orientēšos uz nelielu gaļas un piena, dārzeņu, konservu uzņēmumu celtniecību

ir lielisks izdevums. «Argumenti i fakti»: — Par dzimumaudzināšanas problēmām esam rakstījuši vairākkārt («Argumenti i fakti» 1987. gada 5. 7. un 27. numurā). Sprīžot pēc mūsu redakcijas pasta, vairums lasītāju ir par nopietnu un izglītojošu sarunu par šīm problēmām.

Atbilde: — Iespējams, ka kādu sevišķi tiklu lasītāju šī grāmata, ko uzrakstījis grupa ievērojamo franču speciālistu, arī neapmierinās. Taču pēdējos desmit gados šī enciklopēdija gu-

Delikāts temats...

visiem laikiem «aizmirstā» problēma, par tās pastāvēšanu sāk runāt arī Maskavas centrālie izdevumi. Tā nedēļas izdevums «Semja» nesēn apsolīja lasītājus iepazīstināt ar franču «Seksuālās dzīves enciklopēdijas» pirmo grāmatu, kas paredzēta bērniem vecumā no septiņiem līdz deviņiem gadiem. Pie tam ar zīmējumiem.

Ar biļetena «Argumenti i

fakti» starpniecību autoram atbild izdevuma «Semja» galvenais redaktors S. Abramovs:

— Mani neuztrauc tas, ka šis ilgu laiku aizliegtais temats parādās preses slējās ar lielu nokavēšanos. Jā, tas skan neparasti — «Seksuālās dzīves enciklopēdija»... bērniem. Taču šī grāmata, ko ar lielu taktu sarakstījuši franču ārsti un ilustrējuši ievērojamj mākslinieki.

Atterēsīties, ka vēl nesēn uz televīzijas ekrāniem tika parādīti un komentēti samērā delikāti attēli, kas bija ņemti no topošā žurnāla «Zilīte» numura. Tajā pašā laikā Latvijas TV programmā «Labvakar!» atskanēja pirmie telefona zvani... Tad esam gan piedzīvojuši... Bērniem sāks šādu «sābeci» mācīt! Tālāk jau nu vairs nav kurp iet!

It kā būtu sarunājuši ar rīdziniekiem par termiņiem, kad jānodod atklātībā šī liekas, uz

vusi vecāku atzinību un pateicību ne tikai Francijā, bet arī citās pasaules valstīs, kur tā tika tulkota un izdota. Domāju, ka arī vairākums mūsu vecāku ar publikāciju būs apmierināti.

«Argumenti i fakti»: — Vai tai sekos arī pārējās trīs grāmatas? Atbilde: — Mēs to vēlētos, un ceram uz lasītāju atbalstu. Bez tam šo mums un mūsu bērniem tik svarīgo grāmatu ir apņēmis izdot PSRS Bērnu fonds.

LATINFORM preses dienests

ATKLĀTA VĒSTULE

rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejai, rajona laikraksta redakcijai

Godājamā Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja, laikraksta «Leņina Karogs» redakcija! Griežamies pie jums ar lūgumu izskatīt un rast beidzot atrisinājumu arī mūsu nedienās uz Eikša ezera.

Mūsu ūdensslēpošanas bāze pie šī ezera atrodas jau desmit gadus. Ar LPSR Republikāniskās arodbiedrību padomes sekretariāta 1982. gada 4. februāra lēmumu Nr. 1/6 bāzei piešķirts ūdensslēpošanas bāzes statuss.

Visus šos gadus mūs nepamatoti apvaino ezera piesārņošana (sevišķi to izsaka vietējie iedzīvotāji). Sāds iedzīvotāju uzskats ir radies stagnācijas laikā un ir voluntāriski nepamatots, nav apstiprināms ne ar kādiem zinātniskiem pētījumiem un argumentiem.

Tagad, atklātuma un plurālisma laikā, mēs gribam izteikt savas domas par Eikša ezera ūdeni no mūsu vērojumiem un faktiem, kas mums pieejami, kā arī pamatojoties uz zinātniskiem pētījumiem, kas veikti ārzemēs (ASV ekoloģijas institūtā) un kuri tika publicēti mūsu zemē jau pirms desmit gadiem. Dzemē tiem pie mums nekāda vērtība netika piegriezta.

Jau pagājuši divi gadu desmiti, kopš mūsu republikā un Savienībā daudzās vietās aizliegts braukt ar motorlaivām un kuteriem, bet, neskatoties uz to, ezeru piesārņotība palielinās, un stāvoklis šodien ir kritisks. Tātad vaina ir meklējama citur.

Tagad konkrēti par Eikša ezeru. Pēdējos desmit gadus kanalizācijas ūdeni no divu rūpniecības dzīvotajiem sektoriem un rūpniecības teritorijām bez attīrīšanas plūda ezerā. Katru gadu no katlu mājas izlido gaisā pāri par 20 tonnām kvēpu, no kuriem daļa nosēžas ezerā. Agrāk ezerā ieplūda arī mazs (tonnām) ar vietējo «dabas draugu» palīdzību.

Tā kā abas rūpnīcas atrodas kalnā, tad pavasaros to neatīrītie notekūdeņi arī sablūst ezerā. Pēc analīžu datiem, ko veica rajona sanitāri epidemioloģiskā stacija, visnetīrākais ūdens ezerā ir aprīlī, kad mūsu kuteri vēl stāv krastā. Vai nav savādi? 1987. gadā ezera ūdens stāvoklis kļuva kritisks un nepieņemams normām (pēc analīžu datiem, ko daudzkārtīgi veica Preiļu SES un Daugavpils zonālā ūdens inspekcija). Jāatzīst, ka, pateicoties Preiļu SCO un dzelzsbetona konstrukciju 4. ceha vadībai, daudzas problēmas sāka atrisināties, un pat vienkārši risinājumi, ko veica abi kolektīvi, deva negaidīti augstus rezultātus šogad. Likās, ka daudzi jautājumi atrisināsies, un ezers būs tīrs.

Mūsu rajons ir bagāts ar ezeriem. Domājām, ka vienu ezeru tomēr varētu nodot ūdensslēpotāju rīcībā, lai bērni šeit varētu mācīties sargāt dabu, savu novadu, mācīties strādāt, jo viss, kas ir ūdensslēpošanas bāzē uz būvēts, ir tapis bērnu darbā, un pēc daudzu domām nav slikti paveikts.

Tagad par kuteriem, kas it kā piesārņo ūdeni ar «naftas produktiem». Vai termins «naftas produkti» nav pārāk plašs jēdziens? Ātrgaitas kuteri, ko izmanto ūdensslēpošanas sportā, benzīns sadeg pilnīgi, un nekādi benzīna pārpalikumi ūdenī nenokļūst. Galvenais — kuteris un slēpotājs veic ūdens aerāciju, ko ir pierādījuši Amerikas dabas zinātnieki, veicot pētījumus daudzu gadu laikā ekoloģijas institūtā, kas atrodas starp diviem savā starpā nesavienotiem ezeriem. Vienā ezerā nenotiek nekāda cilvēku darbība, tikai pētījumi, bet otrā, kas ir atvēlēts kuteru braukšanai un pētīšanai, ir konstatēts, ka ātrgaitas kuteri uz ezera ekoloģisko stāvokli neiedarbojas.

Vienā dienā, slēpojot Eikša ezerā, 300 m³ ūdens, to pacelot gaisā, apgādā ezeru ar skābekli, kas ir galvenais faktors bioloģiskai ūdens attīrīšanai. Tagad arī pie mums, Savienībā, zivju audzētavās liek laivu motorus ūdenī, un, tos darbinot, pievada papildus gaisu zivju elpošanai. Visizplatītākais arguments, ka kuteru radītie viļņi izskalojot zivju ikrus, ir absurds, jo Eikša ezera krasti ir pamatīgi aizauguši ar mēslēm, un tādā vietā zivis diez vai nārstos. Tad jau būtu jāaizlīdz pūst vējam, jo arī tas skalo krastus.

Par Latvijas ezeru aizaugšanu — Ošņa raksts 21. februāra.

«Padomju Jaunatnē».

Un galvenā problēma, kas mūs ļoti satrauc Eikša ezerā. Pēdējo gadu laikā ezera krastā ierīkoja dārzkopības kooperatīvu, kur tika pielaists daudz nelikumību, bet tā būtu pusbēda. Šodien dabūjam zināt, ka ezera krastā tiks ierīkots vēl viens kooperatīvs.

Vai tiešām pie tik maza ezera ir vajadzība sakoncentrēt tik daudz cilvēku? Cilvēku skaits tuvosies tukstotim. Par ko tad pārvērties ezera apkārtnē? Uz šodien tikai mēs cināmies par Eikša ezera saglabāšanu. Kā lai izskaidro visu, kas šeit notiek? Vispirms taču ir jāzina kanalizācijas un notekūdeņu krājumi no ezera, kas ir sakrājušies pa visiem šiem gadiem, un tikai pēc tam vajag izteikt savus spriedumus vai apvainojumus, kas adresēti sportistiem.

Mēs visi, apakšā parakstījušies, protestējam pret mums — ūdensslēpošanas bāzes sportistiem — izteiktajiem pārmētiem un apvainojumiem, jo tie ir nepamatoti.

Nemot vērā minēto, mēs lūdzam: rast iespēju jaundibinātajam kooperatīvam iedalīt vietu citur, lai pasargātu Eikša ezeru no pilnīgas izpostīšanas. Eikša ezeru nodot pilnīgā ūdensslēpošanas sekcijas rīcībā (kā tas ir citās republikās — Lietuvā un citur), ierīkot peldvietas (kādam tam jābūt) jau esošajā kooperatīvā — Preiļu SCO un 4. cehā strādājošajiem.

Kāpēc viens mazs ezeriņš (no visa rajona ezeru daudzuma) nevar piederēt sportistiem? Vai tad mēs neesam sabiedrības locekļi? Vai uz mums neattiecas pārbūve, kas notiek mūsu zemē visās sociālajās sfērās? Vai mums, kas dzimuši un auguši Preiļu rajonā, jāklūst par migrantiem bez dzimtas vietas un jāmeklē sev vieta svešā malā, lai varētu darboties izvēlētajā sporta veidā?

Ar cieņu PSRS un LPSR izlases dalībnieki ūdensslēpošanā Ingus Buks, Ivans Kokins (treneris), Jevģenijs Romanovs, Diāna Vucāne, Guntars Kokins un Valdis Ivanāns, kā arī ūdensslēpošanas sekcijas dalībnieku vecāki (seko 18 paraksti).

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā ceļazīmes ceļojumiem ar lidmašīnu.

INDIVIDUALAS:

Taškenta (5 dienas) ar tūristu vilcienu — Urganča — Samarkanda — Buhāra (5 dienas) — tūristu komplekss «Čingana» (5 dienas) — no 26. septembra līdz 11. oktobrim (cena 395 rubļi). Soči (privātsektors) — no 17. līdz 27. septembrim, no 23. maija līdz 2. jūnijam (cena 249 rubļi).

Tiraspole (privātsektors) — no 1. līdz 15. augustam, no 16. līdz 30. jūnijam (cena 270 rubļi — pieaugušajiem, 249 rubļi bērniem no 5 līdz 12 gadiem).

Ordžonikidze (3 dienas) — Činvali (3 dienas) — Tbilisi (3 dienas) — Kazbegi (3 dienas), (cena 320 rubļi, dzīvošana tūristu bāzēs).

Pjatigorska (Železnovodska, Kislovodska, Načička, Esentuki, Teberda — Dombaja) — no 1. līdz 10. jūlijam (cena 248 rubļi, tūristu komplekss).

Melitopole — no 1. līdz 10. augustam (cena 231 rublis).

Sevana — no 15. līdz 30. augustam (cena 322 rubļi).

Kišiņeva — no 19. augusta līdz 3. septembrim — (cena 280 rubļi, atpūtas bāze Vadulluijvode ciematā).

Teberda (Dombaja, Čučkuras ūdenskritumi) — no 13. līdz 24. jūnijam (cena 295 rubļi, dzīvošana pansionātā).

Taganroga — no 12. līdz 26. jūnijam (cena 296 rubļi, dzīvošana viesnīcā).

GRUPĀM

Pjatigorska (Železnovodska, Esentuki, Kislovodska) — no 5. līdz 9. jūnijam (cena 5790 rubļi).

Feodosija (Kerča) — no 17. līdz 21. aprīlim (cena 2925 rubļi, 15 cilvēkiem).

Sevastopole — no 17. līdz 21. aprīlim, no 12. līdz 16. jūnijam (cena 5880 rubļi).

Kišiņeva (Odesa) — no 24. līdz 28. aprīlim (cena 5820 rubļi).

Perma (Kunguras ledus sala, pa Kamas upi, Hohlovkas vēstures un arhitektūras rezervāts) — no 19. līdz 23. aprīlim (cena 3450 rubļi, 15 cilvēkiem).

Soči — no 2. līdz 7. aprīlim (cena 1122 rubļi, 6 cilvēkiem).

Alušta — Sevastopole — no 6. līdz 10. aprīlim (cena 5160 rubļi).

Gori (Tbilisi, Mcheta, Boržomi, Uplischihes alu pilsēta) — no 7. līdz 11. aprīlim (cena 3405 rubļi, 15 cilvēkiem).

Aparana (Erevāna, Ečmiadzina, Garni, Geharda, Sārdarabada, Sevana) — no 22. līdz 26. aprīlim (cena 4500 rubļi, 20 cilvēkiem).

Eipatorija (Sevastopole, Bahčisaraja) — no 26. līdz 30. aprīlim (cena 2775 rubļi, 15 cilvēkiem).

Taškenta (ar tūristu vilcienu, Samarkanda, Buhāra) — no 8. līdz 13. maijam (cena 4230 rubļi, 15 cilvēkiem).

Frunze (Isikula ezers) — no 7. līdz 11. maijam (cena 7900 rubļi).

Sevana (Erevāna, Ečmiadzina, Cahkadzora, Garni, Geharda) — no 25. līdz 30. maijam (cena 6540 rubļi).

Volgograda — no 17. līdz 21. maijam (cena 4230 rubļi, 15 cilvēkiem).

Dušanbe — no 16. līdz 20. maijam (cena 7080 rubļi).

Baku — no 22. līdz 26. maijam (cena 6180 rubļi).

Gagra (Suhumi, Novij Afona, Soči) — no 5. līdz 9. maijam (cena 5940 rubļi).

Murmanska (Mončegorska, Verhņetulomska HES, pa Kolas līci) — no 19. līdz 23. jūnijam (cena 5880 rubļi).

Vladivostoka — no 12. līdz 16. jūnijam (cena 13'050 rubļi).

Krasnojarska — Abakana Šušenska — no 12. līdz 18. jūnijam (cena 4635 rubļi, 15 cilvēkiem).

Ceļazīmes var iegādāties, 228400, Daugavpili, 5. Augusta ielā 25. Tālrunis: 26205 — ceļojumiem ar autobusu, lidmašīnu, 26503 — ceļojumiem ar vilcienu.

Fotofakts

Ņirgāšanās par dabu

Redzot, lūk, šādu ainu, katram saprātīgam cilvēkam, domāju, sirdī uzbangos sašutuma vilnis.

Pēdējā laikā daudz un dažādi tiek runāts un rakstīts par dabas aizsardzību, tomēr īstenībā nereti tiek darīts pilnīgi pretējais. Pabrauciet pa asfaltēto ceļu no Riebiņiem uz Viļānu pusli! Tālu tas nav, tikai kādu kilometru no mūsu slavenās agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» kolhoza centra. Pašā ceļa malā, Feimankas upes krastā, riebiņieši, acīmredzot, atraduši sev piemērotu atkritumu izgāztuvi. Spriežot pēc atkritumu satura, galvenais vaininieks šajā postazā ir tomēr pati agrofirma «Krasnij Oktjabrj».

Atceros, kā bērnībā mēs, pulkas, mīlējām Feimankā ar speciāliem tīkliņiem ķert vēzus. Ar

apajiem tīkliņiem, kuru diametrs bija apmēram 50 centimetri, vienā reizē varēja izcelt līdz desmit vēžiem. Tagad šī jaukā upīte, piesārņota līdz smirdēšanai, ir izmirusi. Un dzīvību tā nekad vairs neatgūs, ja pat tik ievērojama saimniecība kā agrofirma turpinās tās piegāšanu. Bet tieši agrofīrmā «Krasnij Oktjabrj» visvairāk vajadzē-

tu rūpēties par Feimankas likteni, jo tā likumu likumiem šķērso visu saimniecības teritoriju.

A. VEIGULIS,
Preiļu meliorācijas sistēmu pārvaldes Aizkalnes zonas inženieris

AUTORA foto

Redaktors P. PIZELIS

PASAZIERU IEVERĪBAI

Ar 1989. gada 16. martu tiek atklāts jauns autobusu maršruts Preiļi — Līvāni — Rīga. Autobusi kursēs saskaņā ar grafiku:

- 4.45 — Preiļu autoosta — 20.05
- 4.58 — Sutru skola — 19.52
- 5.13 — Rožupe — 19.37
- 5.28 — Līvānu autoosta — 19.22
- 5.33 — Līvānu autoosta — 19.17
- 6.04 — Jēkabpils — 18.46
- 8.50 — Rīgas autoosta — 16.00.

Biletes var iegādāties (abos virzienos) Preiļu autoostā.

Jēkabpils autobusu parka administrācija

PĀRDOD mēbeles. Zvanīt pēc plkst. 17.00. Tālrunis: 21647.

SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS UZŅĒMUMU APVIENĪBA

paziņo, ka sakarā ar dezinfekciju tirdzniecības centra uzņēmumos (Preiļos, Kooperatīva ielā 1) 1989. gada 16., 17., 18. un 19. martā būs slēgti restorāns, ēdnīca, kulinārijas veikals un ekspresbārs.

Tavi čaklie darba soli Netecēs vaļrs sētiņā. Tukša tava istabina. Tev vaļrs sauli neredzēt. (L. Vāczemnieks)
Izsakām patiesu līdzjutību piederīgajiem, no JANA SARŠUNA uz mūžu atvadoties. Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

LEŅINA

MOSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

REDAKCIJAS TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpili, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 638 eksemplāri (latviešu valodā — 10 286 eks., krievu valodā — 4 352 eks.).
Indekss 68169.

Pas. 448.